

PĂCALĂ ȘI TÎNDALĂ

APARATORI DE DRUMUL MARE

Președintele Snegur și alte persoane oficiale au declarat că gardiștii de strînsură în Transnistria trebuie să fie dezarmați. E-o greșeală mare! Tocmai asta nu trebuie de făcut. Oamenii cu atîta greu s-au înarmat, apărînd femeile de pe șine și în alte locuri convenabile. Procedăm de la faptul că femeile cumsecade au rămas cu copiii în familiile lor, fără a se expune cu șezutul pe calea ferată. Cu atît mai mult că numai bărbații-încornorații și-ar fi lăsat soțiile să se întrețină cu gardiștii postați la pază. De aceea mai zic odată că gardiștii nu trebuie să fie dezarmați. Ar fi cu cale să le propunem, pentru a nu trece cu slujba la «garnizoana Cricova», să-și ia armele, pistoalele automate, mitralierele și blindatele, chiar și instalația «Grad» și împreună cu padrușele belicoasei Andreeva (ca să aibă pe cine apăra) să se ducă învîrtindu-se în gubernia Tambov sau Breansk. Și numaidecît avîndi-l în frunte pe «tovarășul» Smirnov. Chiar și indemnizațiile de transferare le plătim ca să se așeze la locul nou de trai și activitate.

Iar acum s-o luăm și din altă parte. «Tovarășe» Smirnov, dragi gardiști! Nici nu vă închipuiți ce mai perspective și ce lărgire de orizonturi vi se deschid dacă o să acceptați propunerea mea. Imaginați-vă! Vine trenul rapid Moscova—Paris... Andreeva cu padrușele ei iese de după copaci și barează cu șezuturile calea ferată. Trenul stopează, căci mașinistul e și el omulean la vederea unei priveliști cu femei șezînde. Tot atunci din codrii Tambovului își face apariția atamanul Smirnov cu haidamacii lui și hai să apere femeile, bătrînii, copiii și chiar pe turiștii străini.

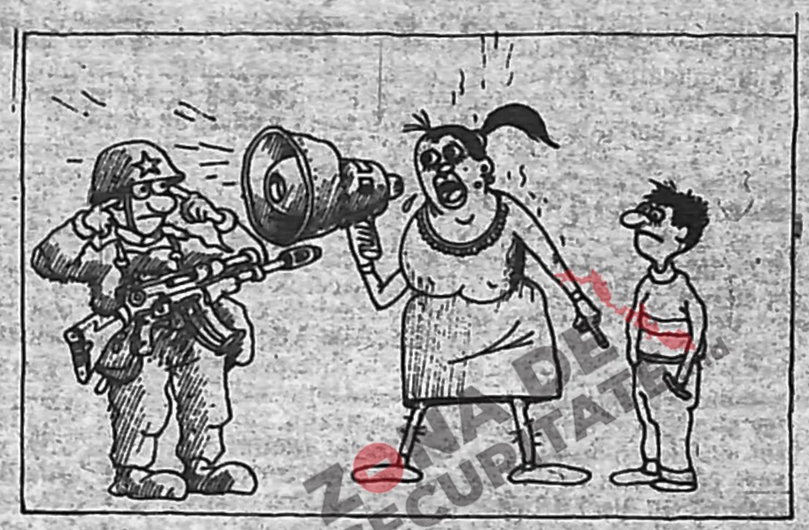
Uite așa mai zic și eu! Iar aici, în Transnistria, e strîmt și drumuri de fer sînt puține, nu prea ai unde-ți manifesta larghețea feleșagului căzăcesc, ba și un cartuș te poate da gata cînt nici nu te aștepți. Pe cînd în pădurile din Tambov și Breansk te simți mai în largul tău, chit că și nănășelii din Moscova îți sînt mai aproape, iar Ostankino e la o azvîrlitură de băț. Parcă văd cu cîtă înduioșare emisiunea «Novosti» ne informează: «Dragi telespectatori, în sfîrșit, aprigii apărători ai femeilor din Transnistria sînt în largul lor. Deacu nici un fel de extremiști moldoveni nu-i vor mai încurcă». În decurs de-o săptămînă ei au oprit cîteva trenuri și pe toți pasagerii i-au apărat, l-au luat sub pază și pe călătorii cu transportul auto. Bravo lor!»

Ce mai reclamă! Curînd și Jirinovski vi se alătură cu ceata lui și încet-încet o să apărați toată Rusia. Iar pe noi, rugămu-vă, lăsați-ne în pace. Cam ce chilipir aveți cu noi? Că nu de alta ,dar puteți pierde toți apărătorii de la drumul mare în Transnistria. Iar acolo e rost și de întrecere socialistă cu cazacii de pe Don. Căci aceștia, după cum am citit în istoria rusească, au în sînge o trăsătură nobilă: de a apăra oamenii la drumul mare. Căci ei-s doar urmașii lui Stiopka Razin, un mare amator de-a apăra oamenii pe larg-întinsul Volgăi. De altfel, acest Razin ajunsese și în Iran să apere femeile din haremuri. Pentru bani buni căzăceii sînt gata să-l apere pe oricine. Pentru parale strămoșul lor Ermak s-a dus tocmai în Sibir să apere oamenii. Ce e drept, băștinașii de acolo n-au vrut să-i apere cazacii și l-au înecat ca pe-un motan, dacă nu mă înșel, în Irtîș.

«PO DNESTRU GULEAET KAZAK MOLODOI...»

Deci, domnilor căzăcei, luați-o rara spre Don, spre Volga, spre Kubani, acolo unde vi-i seliștea voastră. Și Rostovtaica e alături... Apărați pe cine vreți și cum vreți. Iar aici, la noi, pe Nistru, ați putea s-o pățiți ca și Ermak. Iar dacă nu, atunci mai bine stați pe la casele voastre și sugeți holercă. Dați-mi ascultare, domnilor căzăcei, și atunci toate nedumeririle și neplăcerile voastre din Transnistria vor dispărea, precum pîcla din zorii zilei.

N. PETROV,
un binevoitor din Camenca.

— N-auzi ori ai asurzit?! Dă-i copilului să împuște!

BANI PENTRU BATJOCURA

AICI OSTANKINO! ULTIMELE MINCIUNI!

Urmăresc cu atenție vînzoleala din jurul televiziunii de la Moscova și cred că sînt destul de bine informat pentru a-mi spune și eu părerea.

Așadar, telecompania «Ostankino» e pe cale de a da ortul popii, dacă fiecare din statele suverane întrunite în C.S.I nu-și va deznoda punga pentru a-i arunca în pălărie milioanele necesare. În schimb compania e gata să tolocănească 24 de ore din 24 posibile despre ceea ce se întîmplă în Rusia și, mai cu seamă, la Moscova, rezervînd cîte un minut sau două pentru celelalte state și reușind să răstoarne în acest răstimp cîte o cădare de zoi în capul fiecărei țări care cutează să se creadă într-adevăr suverană și independentă. Adică Moldova, de-o vorbă, e îndemnată să se aboneze la clevetiri, să plătească pentru minciunile celor care nu au ochi s-o vadă, pentru că altfel, dacă nu dă banii, Ostankino nu mai are chip difuzeze și să le răspînd

Păi bine, cam de ce f stat suveran și independe informat despre cele ce se tîmplă în Rusia cum îi co Rusiei, iar despre toate ce te se spune numai atît mai așa, cum îi convine leiași Rusii, fără a se ține

de adevăr și interesul lor? pre celelalte nu mă apuc dec (dacă plătesc, înse că le place muzica). Cît vește Moldova, știu una: da ban, dar știi că facel Să a la Moscova oamenii noștri emisiunea noastră! Iar vrea să ne bîrfească, las-să nînce la borș din contul emi nilor lor și să ne judecăm tru fiecare minciună. Adevă totuna va ieși la suprafață din amenzile pentru minc adunăm mijloace pentru a hita costul emisiunii autohto

I. FERȘAL,
teleman

AMINTIRI DE LA PARIS

SĂRBĂTOARE-N POSTUL MARE

Nici nu vă închipuiți cît de tare m-am întristat cînd am luat seama că anul acesta a trecut neobservată aniversarea Comunei din Paris. Vorba e că eu am făcut două luni la Tarutino și într-o zi, cînd ieșiserăm la împușcat, am păzit poligonul (stoial v oteplenii, cum se zice mai militărește) dinspre Paris, ca să nu intre țăranii cu oile, ori la prășit și să-i doboare vreun glonte rătăcit. În sat n-am fost, dar pe hartă era scris că se numește Paris și mi-am amintit ce mai concerte dădeam în anii ș școală pe data de 18 martie club. Zău că se mira satul c de bine știm franțuzește. Ia de ce m-am scîrbit că nu m sărbătorim Comuna și, ca s mi se facă mai ușor pe suflet vreau să vă interpretez un cîn tec revoluționar pe care-l ți minte încă de pe cînd eram p onier:

Ampasam, parla Lorene,
Avec me sabo.
O! O! O!
Avec me sabo.

O. NEGARA

